

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa E. K.
przeciwko U. G. w K.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 10 lipca 2024 r.,
w związku ze skargą kasacyjną strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego -
Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ł.
z dnia 8 lutego 2023 r., sygn. akt VIII Pa 110/22,

1. umarza postępowanie,

**2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 240 (dwieście
czterdzieści) złotych wraz z odsetkami z art. 98 par. 1¹ k.p.c.
tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

[SOP]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z 8 lutego 2023 r., VIII Pa 110/22 w wyniku apelacji U. G. w K. (pозwany) od wyroku Sądu Rejonowego w K. z 2 września 2022 r., IV P 58/21 przywracającego do pracy u pozwanego E. K. (powódka) zmienił zaskarżony wyrok wyłącznie w zakresie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oddalając apelację w pozostałej części.

Skargę kasacyjną od tego wyroku wniósł pełnomocnik pozwanego zaskarżając wyrok w całości. Wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i uchylenie zaskarżonego wyroku z przekazaniem sprawy właściwemu Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Odpowiedź na skargę kasacyjną wniósł pełnomocnik powódki, wnosząc o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Pismem z 23 maja 2024 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 4 czerwca 2024 r., pełnomocnik strony pozwanej cofnął skargę kasacyjną. Oświadczył, że odpis pisma zawierającego oświadczenie o cofnięciu skargi kasacyjnej został nadany pełnomocnikowi powódki.

W piśmie z 5 czerwca 2024 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 11 czerwca 2024 r., zatytułowanym „odpowiedź na cofnięcie skargi kasacyjnej”, pełnomocnik powódki oświadczył, że wyraża zgodę na cofnięcie przez pozwanego skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie, oraz na wypadek umorzenia postępowania wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego w tym postępowaniu, według norm przepisanych, z ustawowymi odsetkami za spóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono do dnia zapłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona. Oznacza to, że w postępowaniu kasacyjnym znajduje zastosowanie art. 391 § 2 k.p.c. Z przepisu tego wynika, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Gdy cofnięcie apelacji nastąpiło przed sądem pierwszej instancji, postępowanie umarza sąd pierwszej instancji. Zastosowanie tego przepisu do cofnięcia skargi kasacyjnej oznacza, że w razie cofnięcia skargi Sąd Najwyższy

umarza postępowanie kasacyjne i orzeka o kosztach postępowania kasacyjnego jak przy cofnięciu pozwu.

Pełnomocnik strony pozwanej cofnął skutecznie skargę kasacyjną. Stworzyło to podstawę do umorzenia postępowania kasacyjnego, które stało się bezprzedmiotowe.

W sprawie z zakresu prawa pracy należało uwzględnić treść art. 469 k.p.c., zgodnie z którym sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego. Dopuszczalność kontrolowania przez Sąd Najwyższy czynności dyspozytywnych strony przedsięwziętych w postępowaniu kasacyjnym, a zatem poza zwykłym tokiem instancji, jest kontrowersyjna (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 marca 2022 r., II PSKP 118/21, LEX nr 3410854).

Sąd Najwyższy nie dostrzega jednak, aby cofnięcie skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie naruszało w jakikolwiek sposób słuszne interesy powódki jako pracownika, z uwagi na wycofanie skargi kasacyjnej złożonej przez pozwanego pracodawcę. Sąd Najwyższy uznał, że cofnięcie przez stronę pozwaną skargi kasacyjnej było dopuszczalne, spotkało się z aprobatą drugiej strony, czemu powódka dała wyraz z piśmie zatytułowanym „odpowiedź na cofnięcie skargi kasacyjnej” stwierdzając, że wyraża zgodę na cofnięcie przez pozwanego skargi kasacyjnej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.